

Advies over de evaluatie inzake de geluidsnormen

Inleiding

De zogenaamde muzieknormen uit het besluit van 17 februari 2012 hebben als doel “bezoekers van muziekactiviteiten tegen gehoorschade te beschermen”. Het regelgevende kader hiervoor werd integraal opgenomen in het VLAREM dat als belangrijk doel heeft: “de impact van hinderlijke inrichtingen op de omgeving te beperken”.

Om beter zicht te krijgen op de lokale implementatie van de vernieuwde regelgeving was er nood aan een evaluatie. De opdracht daartoe werd uitbesteed door het departement LNE - Afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu & Gezondheid aan bureau De Fonseca en opgeleverd op 24 november 2015.

Uit de studie blijkt dat het huidig wetgevend kader bovenstaande doelen in veel gevallen niet kan bereiken omdat de regelgeving niet altijd eenvormig is en omdat het toezicht en, indien noodzakelijk, de handhaving niet op eenvoudige en efficiënte wijze kunnen worden uitgevoerd. Er rijst zowel een probleem bij het controleren van de geluidsniveaus in de inrichtingen met muziekactiviteiten, die in direct verband staan met de kans op gehoorschade, als bij het controleren van de geluidsniveaus in de omgeving ten gevolge van de muziekactiviteiten, die op hun beurt in direct verband staan met de hinder ervaren door de omwonenden.

Op 8 april 2016 heeft de VHRM in het kader van de evaluatie van de geluidsnormen voor muziek een formele adviesvraag ontvangen van het kabinet van minister Schauvliege.

De VHRM is dankbaar voor de erkenning die het kabinet haar geeft als adviesorgaan en bracht een advies tot stand door middel van een brede consultatie van de leden van de VHRM. Eerst was er een schriftelijke bevraging bij de leden van de werkgroep toezicht, sanctionering en informatie. Op de werkgroepvergadering van 28 april 2016 werden de te behandelen thema's afgebakend. Een eerste tekstvoorstel werd aan de plenaire vergadering voorgelegd. Een expertengroep boog zich vervolgens over de gewenste formulering van de concrete aanbevelingen. Via een schriftelijke ronde bij de leden van de plenaire vergadering werd dit advies in zijn geheel becommentarieerd en goedgekeurd.

De specifieke aanbevelingen starten telkens vanuit een algemene situering van de problematiek. Daarna volgen de adviezen van de afzonderlijke leden van de VHRM. Deze werden verder onderzocht en overlegd om te komen tot de besluiten met een concrete aanbeveling die door de volledige VHRM wordt gedragen.

Aanbevelingen

1. Werkbare en handhaafbare normen in de inrichting (beperken gehoorschade)

Zowel uit de studie als uit de ervaring van de leden van de VHRM, blijkt dat meten soms lastig is en dat het in sommige gevallen zelfs onuitvoerbaar is om op een correcte manier te handhaven. Een aantal aspecten maakt dat de regelgeving moeilijk te controleren is. Om de doelstelling van de regelgeving, met

De VHRM adviseert om de **toetsingswaarde te schrappen** en enkel de norm te hanteren als criterium.

- b) Door verschillende leden van de VHRM wordt aangegeven dat uit de praktijk is gebleken dat een **meetduur** van 60 minuten (en zelfs in bepaalde gevallen een meetduur van 15 minuten) niet haalbaar is. Dit wordt ook bevestigd in de studie en tijdens de observaties.

Door de lange meetduur wordt de toezichthouder bijna steeds opgemerkt bij het uitvoeren van de meting, onder meer omdat deze tussen het publiek moet worden uitgevoerd. Hierdoor kan in veel gevallen geen representatieve meting worden gedaan ten gevolge van de reacties van de exploitant en eventueel ook de bezoekers (bijvoorbeeld het tijdelijk stiller zetten van de muziek gedurende de aanwezigheid van de toezichthouder, schreeuwen in de microfoon en/of agressief reageren).

De verschillende actoren adviseren hierover als volgt:

Advies AMV

Het verkorten van de meetduur door het verkorten van het tijdsinterval van de geluidsgrootheden/parameters waarin de geluidsnormen werden opgenomen. Het gekozen tijdsinterval moet er wel nog steeds voor zorgen dat de geluidsgrootheid de muziek nog voldoende karakteriseert in het kader van gehoorschade.

Advies lokale politie

Inzake de conclusie betreffende de geluidshandhaving voor niet-ingedeelde inrichtingen bevestigen we dat het onmogelijk is om de meting 15 minuten aan te houden op locatie

Ik verwijs hiervoor ook naar een testmeting die de heer Claude Bataille PCM Gent uitvoerde.

Belangrijkste knelpunten :

- Ofwel is het onmogelijk door reacties door het publiek (in sommige gevallen agressie tegenover de toezichthouder)*
- Meetplaats midden in het publiek*
- Ofwel wordt het geluidsdruk-niveau verlaagd tijdens de meting en blijft men binnen de norm, dit is een gevolg van de dubbele toetsingswaarde en limietwaarde (dus werk voor niets en dit in tijden van bezuiniging, is dus niet zeer zinvol).*

De lokale politie pleit daarom voor één duidelijke norm die het praktisch moet maken voor de mensen op het terrein. (Kort en eenvoudig) in geval van handhaving bij overlast.

Advies VVSG

Bij onwillige exploitanten, eventueel geholpen door de feestvierders, heeft de toezichthouder in het beste geval slechts enkele ogenblikken om een bruikbare meting te doen. Van zodra de aanwezigheid van de toezichthouder wordt opgemerkt, wordt bv. de muziek stiller gezet, of beginnen de feestvierders boven de muziek of in de micro te roepen. Als dat gebeurt, is een bruikbare meting niet meer mogelijk, en is het woord tegen woord.

Het ontwerpbesluit laat uitschijnen dat het toezicht daarom kan gebeuren aan de hand van een momentane meting ($L_{Amax,slow}$) van 7 dB(A) hoger dan de norm op basis van een gemiddelde over een

kwartier ($L_{Aeq,15min}$). (art. 5.32.2.2bis, § 1, 1°; art. 5.32.3.10, § 1 en art. 6.7.3, § 1) Een gelijkaardige regel voorziet een meting over een kwartier van 2 dB(A) hoger dan de norm over een uur (art. 5.32.2.2bis, § 2, 1°).

De formulering maakt echter dat de momentane meting alleen ten voordele van de exploitant kan gelden en voor de handhaver alleen een extra voorwaarde is om een overtreding te kunnen vaststellen: "Als het maximaal geluidsniveau gemeten als $L_{Amax,slow}$ 92 / 102 dB(A) niet overschreden wordt, wordt geacht hieraan $L_{Aeq,15min} < 85 / 95$ dB(A) te zijn voldaan."

De toelichting bevestigt onze interpretatie: "Indien het geluidsniveau wordt getoetst aan de $L_{Amax,slow}$ en de norm van 92 / 102 dB(A) wordt overschreden, is er een nauwkeurigere meting in $L_{Aeq,15min}$ vereist." (nota aan de leden van de Vlaamse Regering – eerste principiële goedkeuring, p. 6 en 8)

Het is voor de toezichthouder die geconfronteerd wordt met een onwillige exploitant, eventueel geholpen door de feestvierders, niet mogelijk om (zeker na een eerste momentane meting) een (tweede) bruikbare meting over een kwartier te doen.

Om de toezichthouder te helpen, zou het vermoeden moeten worden omgekeerd: "Als het maximaal geluidsniveau gemeten als $L_{Amax,slow}$ 92 / 102 dB(A) wel overschreden wordt, wordt geacht hieraan $L_{Aeq,15min} < 85 / 95$ dB(A) niet te zijn voldaan."

Advies stad Gent

De uitmiddeling over de tijdsduur aanpassen naar 3 minuten in plaats van 15 minuten;

De tijdsmiddeling over een kwartier is te lang, niet alleen vanuit het oogpunt van de handhaafbaarheid, maar hinder wordt ook niet uitgemiddeld over een kwartier.

We pleiten voor een kortere tijdsduur als parameter. De suggestie daarbij is 3 minuten, de grootteorde van 1 liedje.

De VHRM heeft geen consensus bereikt over het vastleggen van een uniforme meetduur. De verschillende actoren ervaren het handhaven van geluid op een andere manier. De VHRM stelt twee opties voor.

Optie 1:

De expertengroep oordeelt dat de meetduur is opgelegd in het kader van het beperken van gehoorschade bij bezoekers aan een muziekactiviteit en er een rechtstreeks verband is tussen onder andere de getalwaarde en het tijdsinterval (meetduur, blootstellingsduur) van de norm (toegelaten aantal dBA). Indien een kortere meetduur wordt gevraagd, moet ook de corresponderende getalwaarde voor de norm worden aangepast in het licht van bescherming tegen gehoorschade, wat een hogere getalwaarde geeft en wat niet wenselijk is gezien de langere duurtijd van de activiteit (blootstelling aan bezoekers).

De expertengroep oordeelt dat er daarnaast ook rekening moet worden gehouden met de dynamiek van de muziek omdat het menselijk oor hier rekening mee houdt. Gehoorschade is immers een combinatie van het geluidsniveau en de blootstellingsduur. Men kan gedurende korte tijd een hoog geluidsniveau aan en vice versa. De dynamiek (wisseling van geluidsniveaus) van de muziek speelt ook een rol. Deze dynamiek kan moeilijk gevat worden in een meetduur korter dan 15 minuten.

De omschrijving is ook niet geschikt als grensomschrijving omdat in artikel 6.7.1. al gezegd is dat deze categorie enkel handelt over inrichtingen anders dan openbare inrichtingen als vermeld in rubriek 32.1 of 32.2

Doordat in de hogere categorie de meetplaats en de invloed van stoorgeluiden anders geïnterpreteerd wordt ontstaat er een dubbelzinnige situatie waarin situaties mogelijk zijn waarin een inrichting zowel aan de voorwaarden van beide categorieën voldoet als aan geen van beiden. Dit is niet wenselijk.

Aangezien er geen wettelijke meetverplichting is en er evenmin maatregelen worden opgelegd voor gehoorbescherming vormt deze categorie de facto een lege doos.

Wel wordt de indruk gewekt dat de emissienorm ook een immissienorm is.

Advies stad Gent

In functie van handhaafbaarheid:

de mogelijkheid voorzien om stoorgeluid uit de meetgegevens van categorie 1-café's te filteren.

Verder zou het goed zijn dat de toezichthouder bij de 3 minuten-metingen, die opgenomen en bewaard worden op de geluidsmeter, nog storingen uit het eindresultaat kan halen (bij categorie 1-café's kan immers enkel de elektronisch versterkte muziek worden gemeten) zodat een meting slechts als een ongeldige meting wordt beschouwd indien het stoorgeluid meer dan 50% van de meetperiode beslaat.

De VHRM adviseert om bij het bepalen van het geluidsniveau **voor alle muziekactiviteiten** zowel het geluid van muziek als het **omgevingsgeluid in rekening te brengen.**

Hierdoor wordt de regelgeving uniform en technisch eenvoudiger uit te voeren en wordt de grijze zone tussen ingedeelde en niet-ingedeelde inrichtingen weggewerkt. Indien tijdens de meting blijkt dat publieksgeluid systematisch muziekgeluid overstijgt, is er mogelijk sprake van obstructie van het onderzoek.

- d) De zeer specifieke **meetplaats** tussen het publiek die van toepassing is voor de ingedeelde inrichtingen (art. 1 van bijlage 5.32.2.2bis van de titel II van VLAREM) is niet evident. Dit blijkt onder andere uit de studie waar tijdens de observaties blijkt dat in sommige gevallen slechts enkele minuten geldig kan worden gemeten omdat de meting bijvoorbeeld wordt verstoord door het publiek. De meetplaats voor de niet-ingedeelde inrichtingen is makkelijker voor de uitoefening van het toezicht.

Ook voor de bescherming tegen gehoorschade is de meetplaats voor de niet-ingedeelde inrichtingen geschikter dan de meetplaats voor de ingedeelde inrichtingen (alle bezoekers moeten worden beschermd tegen gehoorschade en niet enkel diegenen die zich ter hoogte van de meetplaats bevinden).

Daarnaast zorgt het verschil in meetplaats tussen ingedeelde en niet-ingedeelde inrichtingen voor een gebrek aan eenduidigheid.

De volgende actor adviseert hierover als volgt:

Advies VVSG

////////////////////////////////////

Anders dan in niet-ingedeelde inrichtingen, waar de norm "geldt op gelijk welke plaats in de inrichting waar zich in normale omstandigheden personen kunnen bevinden" (art. 6.7.3, § 2), gelden in ingedeelde inrichtingen de normen alleen op een vooraf bepaalde meetplaats, meestal ter hoogte van de mengtafel en in elk geval tussen het publiek en centraal tussen de belangrijkste luidsprekers (art. 5.32.2.2bis, § 1 en § 2, telkens 2° en art. 5.32.3.10, § 2 + art. 1 van bijlage 5.32.2.2bis).

Hierdoor is het uiteraard niet gegarandeerd dat de norm zal worden gehaald ter hoogte van de feestviersers, terwijl het net de bedoeling is gehoorschade bij hen te voorkomen. Een geluidsplan zou dit wel kunnen garanderen, maar niet volgens het besluit. Dat vereist immers dat het geluidsplan geluidsniveaus bevat voor vier andere beoordelingsplaatsen, maar geeft niet aan welke norm er op die andere plaatsen moet worden gehaald. Bovendien moeten alleen zalen in de hoogste categorie ($L_{Aeq,15min} > 95$ dB(A) en $L_{Aeq,60min} < 100$ dB(A)) een geluidsplan hebben, en heeft dit alleen betrekking op vaste installatie. (art. 5.32.2.2bis, § 2, 4°, b), 3))

Vooraf schept deze meetplaats-regel een extra drempel voor de toezichthouder: hij moet eerst naar de meetplaats gaan om te kunnen meten, en kan geen bruikbare meting doen op een minder opvallende plaats tussen het publiek.

De VHRM adviseert voor alle muziekactiviteiten om als meetplaats 'gelijk welke plaats in de inrichting waar zich in normale omstandigheid publiek kan bevinden' in te schrijven.

Dit is een logische definitie vanuit het oogpunt 'gehoorbescherming'. Bovendien moedigt dit de exploitanten aan te streven naar een gelijke spreiding van het geluid binnen de inrichting. Hiermee wordt de regelgeving uniform en eenvoudiger.

2. Eenduidige omgevingsnormen, zowel voor ingedeelde als voor niet-ingedeelde inrichtingen (beperken hinder in de omgeving)

Het uitgangspunt voor de huidige regelgeving en de desbetreffend gevoerde communicatie zijn vooral gericht op het vermijden van gehoorschade bij bezoekers aan muziekactiviteiten. Hierbij is het uitgangspunt van de milieuregelgeving, namelijk de bescherming van mens en milieu, hetgeen ruimer is dan de bezoekers aan muziekactiviteiten, op de achtergrond geraakt. Ook omwonenden hebben recht op bescherming van een goed akoestisch klimaat en terzake schiet de huidige regelgeving en communicatie tekort.

De algemene geluidsnormen, VLAREM II hoofdstuk 4.5 'Beheersing van geluidshinder', zijn niet gericht op kortstondige activiteiten waarbij er tussen en tijdens de verschillende activiteiten ook nog eens een zeer grote variatie is in geluidsemissie. Daarnaast zijn de omgevingsnormen die van toepassing zijn voor de niet-ingedeelde inrichtingen in de praktijk in bepaalde gevallen soepeler dan de omgevingsnormen voor de ingedeelde inrichtingen.

Er wordt vastgesteld dat bastonen meestal verder dragen en bijgevolg meer hinder veroorzaken. Een C-gewogen normenstelsel is, naast een A-gewogen normenstelsel, noodzakelijk om de hinder te beperken.

Momenteel leert de ervaring dat C-gewogen normen doorgaans worden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen (in een algemeen politiereglement, als bijzondere voorwaarde bij ingedeelde inrichtingen of in de toelating tot afwijking bij niet-ingedeelde inrichtingen), waarbij een grote

////////////////////////////////////

- Om deze reden zal men bij klachten eerder het geluidsniveau van de muziek in de inrichting controleren maar het behalen van de gehoorschadenormen geeft geen garantie dat de omgevingsnormen gehaald worden.
- Een sectoraal normenkader lijkt in dit opzicht dan ook sterk aangewezen.
- Dit is enerzijds te verantwoorden in het feit dat het zeer specifieke activiteiten wat betreft geluid zijn en een groot deel van de klachten inzake geluidshinder te wijten zijn aan muziekactiviteiten (zie MKROS-rapport 2006-2010)

Geluidsniveau in de omgeving (hinder) bij niet-ingedeelde inrichtingen:

- Vaak beseffen de exploitanten niet dat voldoen aan de gehoorschadenormen geen garantie biedt dat de normen in de omgeving ook gerespecteerd worden. Pas bij het vaststellen van overtredingen bij klachten zal het geluidsniveau van de muziek bijgesteld worden om de normen voor de omgeving te halen. Bij ingedeelde inrichtingen gaat er een procedure voor aan de exploitatie waarbij op voorhand de nodige maatregelen voorzien kunnen worden.
- Het is niet mogelijk om voor niet-ingedeelde inrichtingen die geen toelating nodig hebben om beperkende maatregelen op te leggen, tenzij aan de hand van een politie-regelement. Deze zijn echter niet toegespitst op de specifieke situatie van de inrichting.
- Dit probleem stelt zich bij alle niet-ingedeelde inrichtingen met muziekactiviteiten (café's, pop-up's, ...).
- De vraag die dan gesteld moet worden is of de wetgeving voor de niet-ingedeelde inrichtingen in het algemeen wel voldoende streng is en van voldoende mogelijkheden voorzien is om de omgeving te beschermen tegen hinder en niet of er aparte wetgeving voor pop-up's nodig zijn.
- Voorstel: Evaluatie van de wetgeving voor niet-ingedeelde inrichtingen

Voor de niet-ingedeelde inrichtingen met muziekactiviteiten stelt zich vaak het probleem dat men de geluidsnormen die van toepassing zijn in de omgeving niet haalt terwijl het geluidsniveau van de muziek de norm niet overschrijdt. Pas na metingen die bij klachten worden uitgevoerd kent men het maximale geluidsniveau dat de muziek mag hebben om de omgevingsnormen te respecteren. Men kan op voorhand ook geen beperkende maatregelen of bijzondere voorwaarden opleggen die aangepast zijn aan de specifieke situatie van de inrichting (tenzij het gaat om een toelating) aangezien dit niet voorzien is in de wetgeving.

Aangezien veel klachten veroorzaakt worden door niet-ingedeelde inrichtingen is het aangewezen de wetgeving voor de niet-ingedeelde inrichtingen aan te passen en de nodige beperkende maatregelen in te bouwen die het mogelijk maken om proactief op te treden in plaats van reactief.

Advies lokale politie

Aangezien het gros van de geluidsklachten door de politie moeten behandeld wordt gepleit om extra aandacht te hebben voor het omgevingslawaaai.

Beperking Buurtoverlast bij fuiven - Politieeel gezien

Preventief kan de politie zich vinden in het voorstel om een C-weging toe te voegen aan de norm, wil men de klachten inzake het omgevingslawaaai aanpakken om de hinder in de buurt te beperken (vooral het laagfrequent geluid). Bepaalde lokalen zijn nu eenmaal niet goed geïsoleerd en lage frequentie tonen verspreiden zich nu eenmaal zeer ver.

Advies VVSG

//

muziekactiviteiten louter door één of meerdere volumeknoppen wordt geregeld. Daarnaast geeft het indirect ook een grotere kans op gezondheidsschade, in dit geval gehoorschade.

De verschillende actoren adviseren hierover als volgt:

Advies AMI

Op dit moment is het niet mogelijk om op basis van meetresultaten van de exploitant een proces-verbaal op te stellen. Wat nog wel kan is een verslag van vaststelling opstellen op basis van artikel 5.32.2.2bis, 3°:

3° op initiatief en op kosten van de exploitant wordt ofwel LAeq,15min, ofwel LMax,slow continu gemeten door middel van meetapparatuur die voldoet aan de vereisten, vermeld in artikel 2 van bijlage 5.32.2.2bis. Het geluidsniveau is tijdens de muziekactiviteit continu zichtbaar voor en wordt continu bewaakt door de exploitant of door een door hem aangestelde persoon.

Als blijkt dat een exploitant continu de normen overschrijdt zonder dat er een inspanning wordt gedaan om het niveau aan te passen, dan kan men concluderen dat het niveau niet bewaakt wordt.

Vanuit dat perspectief maakt het niet uit met welk type meter er wordt gemeten of wat het exacte geluidsniveau in de zaal was. Het gaat er enkel om aan te kunnen tonen dat de exploitant geen inspanningen levert om het geluidsniveau te reduceren.

Door de depenalisatie op te heffen wordt het voor politiediensten eenvoudiger om op te treden.

Advies AMV

– Responsabilisering van de exploitant:

- De muzieknormen hebben als doel om gehoorschade te voorkomen. In tegenstelling tot bij gewone hinder is ernstige gehoorschade in veel gevallen onomkeerbaar. Het voorkomen van geluidsniveaus die gehoorschade veroorzaken is dan ook van groot belang.*
- De rol en de verantwoordelijkheid van de exploitant werden hierbij in het verleden wellicht onvoldoende belicht. Zij hebben namelijk een directe invloed op het geluidsniveau door de op de exploitant rustende verplichting dit niveau te bewaken.*
- Voor de ingedeelde inrichtingen moet de exploitant of een door hem aangestelde persoon het geluidsniveau in de inrichting meten en bewaken (zie hiervoor artikel 5.32.2.2bis, §1, 3°, van titel II van het VLAREM). Voor de inrichtingen van de tweede klasse voor muziekactiviteiten (cat. 3) moet dit bijkomend zelfs geregistreerd worden (zie hiervoor artikel 5.32.2.2bis, §2, 3°, van titel II van het VLAREM). Dit gebeurt aan de hand van een klasse 2 geluidsniveaumeter.*
- Dit is een vorm van zelfcontrole. Indien het geluidsniveau hoger wordt dan de wettelijk toegelaten norm moet de exploitant het geluidsniveau reduceren en aangezien het gaat om een integrerende parameter dient de exploitant zelfcontrole tijdig te doen (men draagt immers 15 min of 60 min uit het verleden mee).*
- De toezichthouder kan het toezicht uitoefenen op basis van de waarde die afgelezen wordt op de geluidsniveaumeter van de exploitant (en waarop dus wel de volledige meetduur werd gemeten). Dit niveau kan gedurende een aantal minuten worden opgevolgd aangezien er bij elke meetwaarde minstens 15 minuten of 60 minuten uit het verleden werden meegenomen (vanwege de meetduur). Deze methode omzeilt het hierboven aangegeven probleem van de meetduur die de toezichthouder ervaart bij het zelf uitvoeren van een meting.*

////////////////////////////////////

- *Aangezien het een klasse 2 geluidsmeter betreft kan de afgelezen waarde geen basis vormen om een overtreding van de geluidsnormen vast te stellen. Uitgaande van een afgelezen overschrijding van de geluidsnorm op het toestel van de exploitant kan de toezichthouder wel vaststellen dat de exploitant het geluidsniveau niet correct heeft bewaakt of heeft laten bewaken en in principe dus bewust of door nalatigheid de geluidsnormen heeft overschreden en de kans op gehoorschade heeft vergroot. Aangezien de geluidsniveaumeter 15 minuten of 60 minuten uit het verleden meeneemt kan daaruit vaak worden afgeleid dat de verhoging van het geluidsniveau al langere tijd plaats vond. Gezien het doel van de wetgeving het beschermen tegen gehoorschade is, zijn dit ernstige feiten en het uitoefenen van het toezicht op het bewaken van het geluidsniveau in de inrichting is iderhalve dan ook belangrijk.*
  - *Het is bij het volgen van deze piste ook belangrijk om middelen in te zetten op het controleren op de goede werking/kalibreren/verzegelen van de geluidsniveaumeters van de exploitanten. Dit kan echter ook gebeuren op momenten binnen de gewone werkuren, hetgeeneenvoudiger is voor de beschikbaarheid van de toezichthouders. Op deze wijze kunnen geluidsniveaumeters die een lagere waarde dan het werkelijke geluidsniveau aangeven worden bijgesteld.*
  - *Een belangrijke opmerking hierbij is ook dat het eventuele tegenargument van de exploitant inzake de correctheid van de meter (de meter geeft een te hoge waarde aan) ongegrond is aangezien de exploitant de bewaking moet uitvoeren op basis van het niveau weergegeven op deze geluidsniveaumeter. Indien de exploitant wist dat deze niet correct werkte had hij hiervoor de nodige maatregelen moeten treffen.*
  - *Door het toezicht uit te oefenen op de zelfcontrole van de exploitant kan vermoedelijk meer bereikt worden met dezelfde middelen en kan ervoor worden gezorgd dat de exploitant meer aandacht heeft voor zijn verantwoordelijkheid.*
- *Penalisatie van de bepalingen in artikel 5.32.2.2bis, §1, 3º en artikel 5.32.2.2bis, §2, 3º, van titel II van het VLAREM:*
- *Momenteel zijn deze bepalingen gedepenaliseerd. De vraag rijst of dit wel terecht is, zeker nu deze bepalingen de bewaking van het geluidsniveau betreffen.*
  - *Artikel 16.1.2 van het DABM stelt onder meer dat een milieu-inbreuk geen emissies mag betreffen of gezondheidsschade mag veroorzaken. Het bewaken van het geluidsniveau is bij muziekactiviteiten echter onlosmakelijk verbonden met de geluidsemisatie aangezien deze bij muziekactiviteiten louter door een of meerdere volumeknoppen geregeld wordt. Daarnaast geeft het indirect ook een grotere kans op gezondheidsschade, in dit geval gehoorschade.*
  - *Daarnaast betreft het, zoals hierboven vermeld, ook ernstige feiten.*

De VHRM adviseert het **artikel 5.32.2.2bis, §1, 3º en artikel 5.32.2.2bis, §2, 3º**, van titel II van het VLAREM te schrappen in bijlage 7 van het milieuhandhavingsbesluit, zodat deze bepalingen opnieuw als milieumisdrijf worden ingedeeld.

Het opnieuw penalisieren van deze bepalingen maakt het ook mogelijk dat de handhaving door de politie kan plaatsvinden.

////////////////////////////////////

Conclusie

De VHRM adviseert voor alle muziekactiviteiten om:

- de toetsingswaarde te schrappen en enkel de norm te hanteren als criterium;
- bij het bepalen van het geluidsniveau zowel het geluid van muziek als het omgevingsgeluid in rekening te brengen;
- als meetplaats ‘gelijk welke plaats in de inrichting waar zich in normale omstandigheid publiek kan bevinden’ in te schrijven.

De VHRM stelt vast dat een afweging zal moeten worden gemaakt tussen haalbaarheid en correctheid om de meest geschikte en tegelijk realistische meetduur te bepalen.

De VHRM adviseert een eenduidig, uniform, modern en handhaafbaar sectoraal normenkader voor omgevingslawaai specifiek afkomstig van muziekactiviteiten van zowel ingedeelde als niet-ingedeelde muziekinrichtingen. Bovendien vraagt de VHRM te overwegen om C-gewogen omgevingsnormen op te nemen in het sectoraal normenkader.

De VHRM adviseert het artikel 5.32.2.2bis, §1, 3° en artikel 5.32.2.2bis, §2, 3°, van titel II van het VLAREM te schrappen in bijlage 7 van het milieuhandhavingsbesluit.

De VHRM adviseert de opmaak van een akoestisch onderzoek voorafgaand aan ingebruikname voor alle ingedeelde inrichtingen.

De VHRM adviseert de aanpassing van art. 5.32.2.2bis.§2.4°a) van titel II van VLAREM naar: ‘het vrij en kosteloos ter beschikking stellen aan alle bezoekers van gehoorbescherming voor eenmalig gebruik’.

////////////////////////////////////